

[Elisabeth Bruun Olesen]

hvilket igen betyder, at kvinderne får dårligere muligheder inden for et miljø, hvor man også af omstændighederne udefra tvinges til at tænke på den måde.

Konkluderende vil jeg sige, at et samfund uden en fri og kreativ forskning bliver et stivnet og dogmatisk samfund uden mulighed for teknisk, økonomisk, social og kulturel fornyelse. Derfor håber jeg, at de ord, der er blevet sagt om, at der er behov for forskning, også grundforskning, bliver fulgt op af, at der også bliver givet nogle penge – at man ikke nøjes med at sige, at der er behov for det, men, som hr. Estrup sagde, at der også bliver givet penge til det.

Ingerlise Koefoed (SF):

Der ofres i redegørelsen i alt 9 linjer på det, der er et meget vigtigt udgangspunkt for en kvalificeret forskning, nemlig forskningsbibliotekerne. Det svarer meget godt til, at man i debatoplægget om forskning og udvikling i sommer foreslog afsat 1,4 mia. kr. til forskning over 4 år. Af disse 1,4 mia. kr. skulle 65–70 mill. kr. over de 4 år gå til en udbygning af forskningsbiblioteker og andre informationscentre. Det var meget lidt at ofre på de forskningsbiblioteker, der tilmed har været nedprioriteret på de offentlige budgetter i årevis.

Op så må man endda spørge sig selv: hvordan kan det gå til, og hvor er sammenhængen i, at der måske bliver lidt flere penge til forskningsbiblioteker og til apparatur på forskningsbibliotekerne, mens de store og vigtige forskningsbiblioteker under Ministeriet for Kulturelle Anliggender skal skære deres budgetter for 1987 ned med 1,8 pct.? Man må spørge, om der er så lukkede skodder imellem de forskellige ministerier, at den slags ting kan ske, uden at andre end de mennesker, der arbejder med de kulturpolitiske områder, lægger mærke til det. Eller om forskningsbiblioteker for undervisningsministeren alene betyder de biblioteker, der ligger i undervisningsministerens eget regi.

Hvis det er sådan, så er det urimeligt, og det er uklogt, for de største forskningsbiblioteker på de humanistiske og lægevidenskabelige områder er nemlig Kulturministeriets forskningsbiblioteker. Lad mig nævne nationalbiblioteket Det Kongelige Bibliotek, Statsbiblioteket i Århus, de to københavnske un-

versitetsbiblioteker og universitetsbiblioteket i Odense, for bare at nævne de vigtigste.

Det er meget vigtigt, hvis forskningsindsatsen overhovedet skal lykkes, at man også på disse biblioteker sørger for en udbygning og en modernisering, så de uddannelsessøgende og forskerne kan få den bedst mulige betjening.

De medlemmer af Folketingets kulturudvalg, som for nylig besøgte Det Kongelige Bibliotek, kan bevidne, under hvilke elendige forhold dette nationalbibliotek, der indeholder al dansk litteratur og en meget stor samling af litteratur på fremmede sprog, må udføre sin service.

Jeg har selvfølgelig mærket mig, at der iblandt de udvidelser, som Det Radikale Venstre med hr. Estrup som bannerfører foreslår til forskning, også er afsat ca. 5 mill. kr. til udbygning på forskningsbibliotekerne, og jeg vil herfra meget opfordre til, at nogle af de penge kommer til at gå til bibliotekerne under Kulturministeriet, for der er meget stort behov for dem dér.

Jeg synes også, det var foruroligende, at undervisningsministeren og andre ministre i det omtalte debatoplæg forestillede sig udbygning af informations- og dokumentationstjenester, som først og fremmest skulle være uden for forskningsbibliotekerne som nye selvstændige projekter. Det er både nationaløkonomisk og samfundsøkonomisk uacceptabelt, hvis man bruger penge til at opbygge store private informations- og dokumentationstjenester i stedet for at udbygge det store apparat, som ligger inde med meget store mængder af information, og som for ikke så forfærdelig mange penge årlig ville kunne udvikles til meget brugbare instrumenter i forskningens og videnskabens tjeneste.

Til sidst skal nævnes det efter vores mening meget beklagelige, at regeringen forestiller sig, at det løbende informations- og dokumentationsapparat skal finansieres ved brugerbetaling. Det forekommer os at være et brud på alle demokratiske principper, for hvis der skal betales, bliver det jo de store erhvervsinstitutioner og de forskningsinstitutioner, der endnu måtte have nogle penge, som får mulighed for at udnytte den edb-baserede søgning. For alle de mennesker, der i miljøgrupper eller som amatører inden for f.eks. arkæologi, botanik, biologi og alle de andre områder, hvor amatører har spillet en